

در ۳۶۵ روز سال تنها اول مه روز کارگر است!

اول مه روز جهانی کارگر، روز اتحاد و همبستگی جهانی طبقه کارگر و اعتراض به نظام سرمایه داری، روز اعتراض به استثمار، بی حقوقی و سرکوب کارگران است. روزی است که طبقه کارگر در سراسر جهان با زیر پا گذاشتن قوانین و آداب و رسوم پوسیده نظام سرمایه داری، دین و مذهب، مرز، زبان، نژاد، رنگ و جنسیت به استقبال برگزاری مراسم خاص خود می رود. چند روز بیشتر به اول مه نمانده است. از همین حالا باید برای هر چه بهتر برگزار کردن مراسم این روز در سطح وسیع و گسترده و شرکت فعالانه در آن خود را آماده کنیم.

کارگران، زنان، جوانان، انسانهای آزادیخواه!

همه می دانیم که اخراج و بیکارسازیهای اجباری کارگران، طرح معافیت کارگاه های دارای کمتر از ده نفر از تامین اجتماعی - که با حمایت خانه کارگر به تصویب رسید-، بی توجهی دولت به عدم امنیت شغلی کارگران و پائین نگه داشتن سطح دستمزدها در سراسر ایران به بهانه های واهی مختلف از جمله صدها و هزاران موارد جرائمی هستند که روزانه جمهوری اسلامی در سراسر ایران در یورش به معیشت کارگران و پایمال کردن حقوق شان مرتکب شده و می شود.

کارگران ایران با شدت روزافزون شرایط کار و عدم امنیت شغلی، معیشتی و محیط کار روبرو هستند و به علت عدم انسجام کافی و پراکندگی و نبود تشکلات مستقل و شورای واقعی کارگری به خصوص در مورد کارگران خباز - که جمهوری اسلامی مسبب اصلی این پراکندگی است-، با خطرات جانی و معیشتی بیشتری روبرو می شوند. کارفرمایان این بخش از کارگران که هر روز حدود ۱۲ ساعت در سختترین شرایط کاری نان روزانه جامعه را تولید می کنند با پشتیبانی جمهوری اسلامی و عوامل رنگارنگش از جمله خانه کارگر، اتحادیه نانوایان، هیئت حل اختلاف، هیئت تشخیص، اداره کار، شورای آرد و نان و شورای اسلامی شهر از پرداخت اضافه حقوق و بیمه نمودن کارگران به بهانه های مختلف خودداری کرده و بیش از پیش حقوق این کارگران را پایمال می کنند. با پیشبرد تعرض به حقوق کارگران، سیاست سرکوب جمهوری اسلامی علیه کارگران که از مدت ها قبل شروع شده علنی تر شده است.

مردم آزادیخواه! رژیم جمهوری اسلامی بر آن است که کارگران را در سراسر ایران همچنان گرسنه نگه دارد و از افزایش دستمزد آنها به بهانه های واهی خودداری می کند. این در شرایطی است که تورم و گرانی روزافزون کمر نان آور خانواده های کارگری را خم کرده است. رکود هر چه

بیشتر در وضعیت زندگی و معیشتی کارگران چیزی است که همه از آن اطلاع داریم. دزدیهای کلان، رشوه خواری، بند و بست مسئولان ادارات و مسئولان مرتبط با مسایل کارگری با سرمایه داران و صاحبکاران که خاص نظام سرمایه داری است واقعیتی است که سرمایه داری ایران با حاکمیت جمهوری اسلامی هر روز بیش از دیروز به آن دامن می زند.

راه گریزی برای نجات از یوغ این بردگی به جز یک انقلاب زیرورو کننده کارگری وجود ندارد. جمهوری اسلامی در مدت حاکمیت سیاه خود بیش از گذشته بی حقوقی را به طبقه کارگر تحمیل کرده و فقر و فلاکت، نابودی و استثمار کارگران را با تحمیل شرایط برده وار به کارگران به پیش برده است. ترس کارگران از بیکاری و افتادن به باتلاق فقر و فلاکتی که هر روز شاهد آن هستند و مهمتر از آن اتکاء جمهوری اسلامی به دستگاه زور و سرکوب خود برای تحمیل این شرایط به طبقه کارگر شدت بیشتری گرفته است.

تمام اینها از جمله مواردی هستند که جمهوری اسلامی از آن به نفع خود و علیه کارگران سود برده است. روشن است که یورش جمهوری اسلامی به کارگران خاتون آباد، شهر بابک، سد کارون و دیگر مراکز کارگری در سراسر ایران با اخراج و بیکارسازی ها و خودداری از پرداخت حقوق های معوقه کارگران و ندادن بیمه بیکاری به آنان شروع شده است. واز سوی دیگر کارگران در هر جا که امکان ابراز وجود را به دست آورده اند به مقاومت در برابر این توحش و بربریت پرداخته و کلیت نظام اسلامی را به مصاف طلبیده اند. باید مقاومت و تعرض کارگران را تقویت، و از خواسته هایشان قاطعانه حمایت کرد.

کارگران مبارز باید در این روز با مطرح کردن مطالبات اساسی خود نظر هر چه بیشتر مردم ازادیخواه را نسبت به خواسته های انسانی خود جلب کنند. ودر سخنرانیها وقطعنامه های خود به برخوردار شدن کارگران از حق اعتصاب، تحصن، تشکل مستقل، پرداخت بموقع اضافه حقوق نسبت به تورم و پرداخت به موقع ان، امنیت شغلی ومحیط کار، ممنوعیت اخراج ازکار، برخورداری از تامین بیمه های اجتماعی، بهداشت و درمان رایگان، پرداخت بیمه بیکاری به کارگران بیکار واماده بکار، حضور نمایندگان واقعی ومنتخب کارگران درهیئت تشخیص وحل اختلاف، ممنوعیت دخالت اداره کار وحراست استانها درانتخابات سندیکاها و تشکلات کارگری، ممنوعیت بیمه شدن اعضای خانواده کارفرما یان به جای کارگران، اشاره کنند وخواستار به رسمیت شناخته شدن انها شوند.

همچنین کارگران باید از مبارزات کارگران سد کارون، بهشهر وخاتون اباد قاطعانه حمایت وحمله

به آنها را محکوم کنند، خواستار لغوی فوری اعدام کبرا رحمانپور شوند. خواهان لغوی اعدام و سنگسار شوند. اخراج کارگران افغانی و بر خورد غیره انسانی به آنها را محکوم کنند. کارگران تنها با اتحاد طبقاتی خود و با رهبری یک حزب پیشرو، قدرتمند و بانفوذ کارگری و پشتیبانی ما مردم آزادیخواه و برابری طلب می توانند جمهوری اسلامی را سرنگون کنند. رفقای کارگر برای به زیر کشیدن نظام سرمایه داری حاکم بر ایران و بر قراری یک دنیای آزاد و برابر و الغای نظام مزدی به حزب کمونیست کارگری تنها حزب مدافع طبقه کارگر بییونید!

زنده باد اول مه روز جهانی کارگر!

زنده باد همبستگی جهانی طبقه کارگر!

زنده باد حزب کمونیست کارگری!

mohammadi1917@yahoo.com

محمد محمدی